

A ט"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of דף ק"ב בבא קמא of דף ק"ב
Some of the topics we will learn about include.

הלכה כרבי יהודה

The final ruling is as רבי יהודה regarding

לצבוע לו אדום

וצבועו שחור

If a person asked an אומן to dye his wool red, but he dyed it black, or he told him to dye the wool black, but the אומן dyed it red

מחלוקת ואח"כ סתם

הלכה כסתם

Wherever there is first a Machlokes followed by a סתם, we rule as the משנה.

B The two contradicting Braisos regarding

הנותן מעות לשלוחו

ליקח לו חטין ולקח מהם שעורין

שעורין ולקח מהם חטין

Someone gave his agent money to buy wheat and they will share the profits, but the agent instead bought barley, or vice versa;

One Braisa states

אם פחתו פחתו לו

ואם הותירו הותירו לו

The שליח owns the barley completely for both losses and profits, and בעל המעות, the owner of the money, does not share in the profits or the losses.

A second Braisa states

אם פחתו פחתו לו

ואם הותירו הותירו לאמצע

The שליח alone suffers the losses, but both share in the profits?

explanations that the first Braisa is רבי מאיר who holds

שינוי קונה

If a person does not follow the owner's instructions, he is considered a גזלן, and he reimburses the owner כשעת גזלן, and he acquires the actual item for himself.

While the second Braisa is רבי יהודה who holds

שינוי אינו קונה

If a person does not follow the owner's instructions, he is not considered a גזלן, and he does not acquire the actual item.

explanations that both Braisos are רבי מאיר and only in the first Braisa there was a שינוי, while in the second Braisa there was no שינוי.

A

הלכה כרבי יהודה

לצבוע לו אדום
וצבועו שחור

מחלוקת
ואח"כ סתם
הלכה כסתם

B

הנותן מעות לשלוחו
ליקח לו חטין ולקח מהם שעורין
שעורין ולקח מהם חטין

Someone gave his agent money to buy wheat and they will share the profits, but the agent instead bought barley, or vice versa

First Braisa:

אם פחתו פחתו לו
ואם הותירו
הותירו לו

Second Braisa:

אם פחתו פחתו לו
ואם הותירו
הותירו לאמצע

1
רבי יוחנן explains:

הא
רבי מאיר

שינוי קונה

והא
רבי יהודה

שינוי אינו קונה

2
רבי אלעזר says:

הא והא רבי מאיר

1 So let's review ...
 The previous Mishnah taught a מחלוקת רבי מאיר ורבי יהודה regarding
 לצבוע לו אדום וצבועו שחור
 If a person asked an אומן to dye his wool red, but he dyed it black, or vice versa;
 רבי מאיר says
 נותן לו דמי צמרו
 The אומן pays the owner only for his wool, but not for the שבח, and he keeps the wool.
 While רבי יהודה holds
 אם השבח יתר על היציאה
 נותן לו את היציאה
 ואם היציאה יתירה על השבח
 נותן לו את השבח
 The צבע receives only the lesser amount, and he must return the actual wool to the owner.

1

לצבוע לו אדום וצבועו שחור
If a person asked an אומן to dye his wool red, but he dyed it black, or vice versa

רבי מאיר: **נותן לו דמי צמרו**
 רבי יהודה: **אם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה ואם היציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח**

2 The Gemara relates
 יתיב רב יוסף אחורי דרבי אבא קמיה דרב הונא
 רב was seated behind רבי אבא who was seated before רב הונא, and רב הונא stated;
 הלכה כרבי יהודה
 The final ruling is like רבי יהודה
 אהדרינהו רב יוסף לאפיה
 רב יוסף turned his face, as an indication of objection to Rav Huna's statement.

2

The Gemara relates...

יתיב רב יוסף אחורי דרבי אבא קמיה דרב הונא

אהדרינהו רב יוסף לאפיה
Indication of objection to Rav Huna's statement

הלכה כרבי יהודה
The final ruling is like רבי יהודה

Wasn't necessary for to state it because **כולה נזיקין חדא מסכתא היא**

מחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם
The Mishnah בבא מציעא in רבי יהודה rules like סתם: כל המשנה ידו על התחתונה

He needed to state it because **אין סדר למשנה**
this doesn't apply where they're in different Masechtos because

The Gemara explains that there is a כלל מחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם
 Wherever there is first a Machlokes followed by a סתם משנה, we rule as the משנה. Our case is likewise a מחלוקת ואחר כך סתם
 The מחלוקת רבי מאיר ורבי יהודה first appears in our Mishnah in מסכת בבא קמא, and then an anonymous Mishnah in מסכת בבא מציעא rules like רבי יהודה, by stating כל המשנה ידו על התחתונה

Nevertheless, רב הונא felt that he needed to state הלכה כרבי יהודה
 Because he holds that this כלל does not apply where the Machlokes and סתם משנה are in different Masechtos, because אין סדר למשנה
 The Mishnayos are not necessarily in a specific order, and perhaps vice versa, it is סתם ואח"כ מחלוקת
 The סתם followed by a Machlokes, in which אין הלכה כסתם

However, רב יוסף disagreed and felt that it was not necessary for רב הונא to state הלכה כרבי יהודה
 Because he holds כולה נזיקין חדא מסכתא היא
 All three Masechtos, בבא קמא, בבא מציעא, בבא בתרא Are considered one Masechta; and therefore יש סדר למשנה
 The Mishnayos are in a specific order of סתם ואח"כ סתם, הלכה כסתם, and from which we already know הלכה כרבי יהודה

3 The Gemara proceeds with two contradicting Braisos regarding הנותן מעות לשלוחו ליקח לו חטין ולקח מהם שעורין שעורין ולקח מהם חטין Someone gave his agent money to buy wheat and they will share the profits, but the agent instead bought barley, or vice versa; One Braisa states אם פחתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לו The שליח owns the barley completely for both losses and profits, and the בעל המעות, the owner of the money, does not share in the profits or the losses.

A second Braisa states אם פחתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לאמצע The שליח alone suffers the losses, but both share in the profits?

The Gemara offers two explanations:

1. רבי יוחנן says לא קשיא הא רבי מאיר והא רבי יהודה This is actually the מחלוקת רבי מאיר ורבי יהודה in our Mishnah regarding לצבוע לו אדום וצבעו שחור holds רבי מאיר נותן לו דמי צמרו The שבח, אומר, pays the owner only for his wool, but not for the שבח, and he keeps the wool, because he holds שינוי קונה מסכת בבא מציעא רבי מאיר holds in רבי מאיר explains, פני הושע כל המעביר על דעת של בעל הבית נקרא גזלן If a person does not follow the owner's instructions, he is considered a גזלן, he reimburses the owner הגזילה, and acquires the actual item for himself, and for this very reason the first Braisa rules אם פחתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לו Because when he bought something else, he became a גזלן, and therefore he owns it completely, and reimburses the owner הגזילה.

While רבי יהודה holds אם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה ואם היציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח The שבע receives only the lesser amount, and he must return the actual wool to the owner, because he holds שינוי אינו קונה One who does not follow instructions does not become a גזלן, and he does not acquire the actual item, and for this very reason the second Braisa rules ואם הותירו הותירו לאמצע The שליח and the בעל המעות share in the profits, because the agent did not completely acquire the barley through גזילה. Nevertheless, אם פחתו פחתו לו The שליח does not also share in the losses, because, as Rashi explains דלאו לעותיה שדריה He was not his שליח to cause him a loss.

3 The Gemara proceeds...

הנותן מעות לשלוחו ליקח לו חטין ולקח מהם שעורין שעורין ולקח מהם חטין
Someone gave his agent money to buy wheat and they will share the profits, but the agent instead bought barley, or vice versa

First Braisa: אם פחתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לו
The שליח owns the barley for losses and profits and the בעל המעות does not share in the profits or losses

Second Braisa: אם פחתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לאמצע
The שליח alone suffers the losses, but both share in the profits

1 רבי יוחנן says: לא קשיא

הא רבי מאיר נותן לו דמי צמרו **לינוי קונפ** כל המעביר על דעת בעל הבית נקרא גזלן

והא רבי יהודה אם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה ואם היציאה יתירה על השבח נותן לו את השבח **לינוי אינו קונפ** Nevertheless, אם פחתו פחתו לו דלאו לעותיה שדריה

4 2.
 הוא רבי אלעזר
 הוא והא רבי מאיר
 Both Breisos concur with רבי מאיר. However,
 כאן לאכילה
 כאן לסחורה
 In the first Braisa the בעל המעות requested wheat for
 consumption. Therefore, he was particular and when the
 agent bought barley, he becomes a גולן, and
 אם פחתו פחתו לו
 ואם הותירו הותירו לו

However, in the second Braisa the בעל המעות requested
 wheat for trade. Therefore, as Rashi explains,
 בכל מידי דאיכא רווחא ניחא ליה
 The owner was not particular, he is agreeable to buy
 anything that can be sold for a profit, and the שליח is not a
 גולן but a שותף. Therefore,
 ואם הותירו הותירו לאמצע
 But even so
 אם פחתו פחתו לו
 Because
 דלאו לעותיה שדריה
 =====

4 2

says: רבי אלעזר

הא והא רבי מאיר

<p>כאן לאכילה</p> <p>↓</p> <p><i>First Braisa:</i></p> <p>אם פחתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לו</p> <p>✓</p> <p><i>He was particular and when the agent bought barley, he becomes a גולן</i></p>	<p>כאן לסחורה</p> <p>↓</p> <p><i>Second Braisa:</i></p> <p>אם פחתו פחתו לו ואם הותירו הותירו לאמצע</p> <p>✓</p> <p><i>בכל מידי דאיכא רווחא ניחא ליה</i></p>
---	---

5 The Gemara now elaborates on the second Braisa's Halachah of ואם הותירו הותירו לאמצע Both the שליח and the בעל המעות own the grain regarding the profits.

The Braisa concurs with רבי יוחנן who says the רבי יהודה who holds אינו קונה, how does the בעל המעות acquire the wheat?

The שליח was not a שליח to accept the wheat for the בעל המעות, because he did not follow instructions?

Additionally,

וכי מי הודיעו לבעל חטין

שיקנה חטין לבעל מעות

The seller does not know to transfer the wheat to the בעל המעות, since he assumes that the wheat was only intended for the agent who actually accepts it, but was not aware that it was also intended for the בעל המעות?

Rashi explains however, that there is no question according to רבי אלעזר who says the Braisa concurs with רבי מאיר, because the agent was a שליח to acquire the wheat for him, since it was לסחורה and

בכל דהו ניהא ליה

There was no שינוי, and the agent did follow instructions.

The Gemara says that this is not a question, because if so אי הכי אפילו חטין וחטין נמי לא

Even if the שליח does follow instructions, the בעל המעות cannot acquire the wheat through the שליח, since the seller does not know to transfer the wheat to the בעל המעות?

Therefore, as the רשב"א explains, regarding the seller we must say

דעת המוכר להקנות המקח לכל מי שהמעות שלו

The seller intends to transfer the wheat to the one who owns the money, and regarding the agent

דעתו של שליח לזכות לבעל המעות

He does accept the wheat for the בעל המעות even though he did not follow instructions.

While the מערבא בני hold the seller intends to transfer the wheat only to the one who actually accepts it, and only regarding

חטין וחטין

He does accept the wheat for the בעל המעות, because he did follow instructions; but regarding

חטין ושעורין

He does not accept the wheat for the בעל המעות, because he did not follow instructions.

=====

5 *The Gemara now elaborates on the second Braisa's Halachah of ואם הותירו הותירו לאמצע Both the שליח and the בעל המעות own the grain regarding the profits*

The מערבא בני asked

According to רבי יוחנן who says the Braisa concurs with שינוי אינו קונה, רבי יהודה, how does the בעל המעות acquire the wheat?

The שליח was not a שליח to accept the wheat for the בעל המעות because he did not follow instructions?

Additionally,

וכי מי הודיעו לבעל חטין

שיקנה חטין לבעל מעות

The seller does not know to transfer the wheat to the בעל המעות, since he assumes the wheat was only intended for the agent who actually accepts it, but was not aware that it was also intended for the בעל המעות?

The Gemara says this is not a question, because if so

אי הכי אפילו חטין וחטין נמי לא

Even if the שליח does follow instructions, the בעל המעות cannot acquire the wheat through the שליח, since the seller does not know to transfer the wheat to the בעל המעות?

6 The Gemara cites a Braisa which states as follows:

הלוקח שדה בשם חברו
אין כופין אותו למכור

If a person bought a field in the name of his friend, he is not compelled to sell it.

ואם אמר לו על מנת
כופין אותו למכור

But if he so stipulated, he is compelled to sell it.

The Gemara explains the Braisa as follows

הלוקח שדה מחבירו בשם ריש גלותא

If he bought the field for himself, but told the seller to write the deed, to the ריש גלותא, to prevent others from making claims to the field;

אין כופין אותו ריש גלותא למכור

The ריש גלותא is not compelled to write a second שטר מכירה that he resold the field to the true buyer.

ואם אמר על מנת

כופין את ריש גלותא למכור

But if the buyer so stipulated to the מוכר, the ריש גלותא is compelled to write a second שטר מכירה for the true buyer.

The Gemara rejects this understanding because the ריש גלותא can claim

לא יקרייכו בעינא ולא זילותייכו בעינא

I do not want neither your honor, nor your dishonor of writing a שטר.

6

בריתא:

הלוקח שדה בשם חברו
אין כופין אותו למכור

If a person bought a field in the name of his friend, he is not compelled to sell it

ואם אמר לו על מנת
כופין אותו למכור

But if he so stipulated, he is compelled to sell it

The Gemara explains the Braisa as follows...

הלוקח שדה מחבירו
בשם ריש גלותא

If he bought the field for himself, but told the seller to write the שטר מכירה to the ריש גלותא, to prevent others from making claims to the field

אין כופין אותו ריש גלותא למכור

ואם אמר על מנת
כופין את ריש גלותא למכור

The ריש גלותא is compelled to write a second שטר מכירה for the true buyer

The Gemara rejects this understanding because the ריש גלותא can claim

לא יקרייכו בעינא
ולא זילותייכו בעינא

I do not want neither your honor, nor your dishonor of writing a שטר

7 Therefore, אב"י explains
 הלוקח שדה בשם חבירו ריש גלותא
 אין כופין את המוכר למכור זימנא אחריתי
 The מוכר is not compelled to write a second מכירה to
 the true buyer.
 ואם אמר לו על מנת
 כופין את המוכר למכור
 But if the buyer so stipulated, the מוכר is compelled to
 write a second מכירה for the true buyer.
 As the Gemara explains
 דאמר להו לסהדי קמיה דידיה
 חזו דשטרא אחריןא קא בעינא
 Even if the buyer did not say it directly to the מוכר, but
 rather he said it to עדים in the מוכר's presence;
 כופין את המוכר למכור
 Because the לוקח claims
 להכי טרחי ואמרי להו לעדים קמך
 דמינך הוא דקא בעינא
 I purposely said this to the witnesses in your presence,
 because it was intended for you.

7

Therefore, אב"י explains
הלוקח שדה
בשם חבירו ריש גלותא
אין כופין את המוכר
למכור זימנא אחריתי
The מוכר is not compelled to write
a second מכירה to the true buyer

ואם אמר לו על מנת
כופין את המוכר למכור
the מוכר is compelled to write
a second מכירה for the true buyer

As the Gemara explains
דאמר להו לסהדי קמיה דידיה
חזו דשטרא אחריןא קא בעינא
כופין את המוכר למכור
Because the לוקח claims
להכי טרחי ואמרי להו לעדים קמך
דמינך הוא דקא בעינא